

مطالعه تنشیات، ساختار و
نقشماهی‌های محراب مسجد
جامع هفت‌شویه

اسلیمی‌ها و تزیینات گیاهی در
طاق نمای دوم محراب مسجد جامع
هفت‌شویه، مأخذ نگارندگان.

مطالعه تناسبات، ساختار و نقش‌مایه‌های محراب مسجد جامع هفت‌شویه*

**** شادی نقیب اصفهانی ** افسانه ناظری *** بهنام پدرام

تاریخ دریافت مقاله: ۹۶/۱/۲۶

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۶/۸/۹

چکیده

تزيينات گچبری محراب هفت‌شويه با توجه به طرح و فرم، در ردیف محراب‌های شاخص دوره ايلخاني قرار دارد. اکثر بررسی‌های صورت گرفته به توصیف کلی این محراب، تاریخ اجرا و یا محدوده تاریخی آن پرداخته و كمتر به نقش‌مایه‌های تزئینی، نسبت‌های طلایی ساختار و روابط هندسی در به کارگیری آنها، توجه کرده‌اند. سؤال‌هایی که برای دستیابی به هدف می‌توان مطرح کرد عبارتند از: «نوع نقش‌مایه‌های به کارگرفته شده در این محراب کدامند؟ این محراب و نقش‌مایه‌های آن بر اساس چه ساختار و تناسباتی طراحی و اجرا شده است؟». در این نوشتار تلاش برآن بوده تا با روش توصیفی-تحلیلی، محراب مسجد جامع هفت‌شويه از لحاظ نقش‌مایه‌های گیاهی و هندسی، نسبت‌های طلایی و ساختار و روابط هندسی توصیف و تحلیل شود. یافته‌های به دست آمده از این پژوهش، بیانگر آن است که طرح‌ها و نقش‌مایه‌های گچبری شده، با خصامت، برجستگی و پیچیدگی اجراء شده‌اند. در این محراب از انواع اسلامی‌ها مانند دهان از دری، خرطومی، اسلامی‌های قاب‌بند و گردش‌های اسلامی بسیار استفاده شده است. فرم کلی محراب و هم‌اکثر نقش‌مایه‌ها دارای ساختار و روابط هندسی ویژه و برپایه نسبت‌های طلایی می‌باشد. ارتفاع بلند، جزو شاخصه‌های این محراب است. نقش‌مایه‌های این محراب از جهت ارزش‌های بصری و زیباشناختی، شیوه طراحی و اسلوب منحصر به فرد بوده است.

واژگان کلیدی

ایلخانی، محراب مسجد جامع هفت‌شويه، نقش‌مایه‌های تزئینی، ساختار تناسبات طلایی.

* این مقاله مستخرج از پایان نامه کارشناسی ارشد نویسنده اول با عنوان «مطالعه تطبیقی فرم نقش‌مایه‌های چهار محراب دوره ایلخانی در استان اصفهان» می‌باشد.

** دانشجوی کارشناسی ارشد در رشته نقاشی، دانشکده هنرهای تجسمی، دانشگاه هنر اصفهان، شهر اصفهان، استان اصفهان. (نویسنده مسئول) Email:shadi.naghbeh.artist@gmail.com

*** استادیار، دانشکده هنرهای تجسمی، دانشگاه هنر اصفهان، شهر اصفهان، استان اصفهان. Email:a.nazeri@au.ac.ir

**** استادیار، دانشکده حفاظت و مرمت، دانشگاه هنر اصفهان، شهر اصفهان، استان اصفهان. Email:b.pedram@au.ac.ir

مقدمه

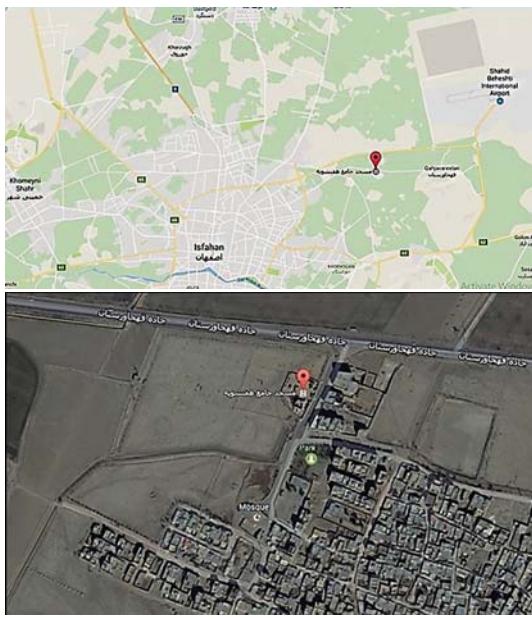
یکی از شاخص‌ترین محراب‌های دوره ایلخانی، محراب مسجد جامع هفت‌شنبه است که هم فرم کلی محراب و هم نقشماهیهای آن از نظر زیبایی شناختی دارای اهمیت است. محراب هفت‌شنبه به علت عدم توجه مسئولین میراث فرهنگی رو به ویرانی است؛ و لذا مستندسازی و مطالعه ارزش‌های هنری میراث فرهنگی از ضرورت‌ها و بایسته‌های است. هدف این پژوهش معرفی، طبقه‌بندی و تحلیل انواع نقوش‌بکار رفته (هندرسی، گیاهی و ...) و تحلیل زیبایی شناختی روابط بصری، روابط ساختاری و تنشیبات محراب مذکور است. در پژوهش پیش رو، ارزش‌های زیباشناختی نقشماهیهای گیاهی و هندرسی، ساختار و تنشیبات محراب مسجد جامع هفت‌شنبه در دوره ایلخانی در اصفهان مورد مطالعه قرار گرفته است. سؤال‌هایی که برای دستیابی به هدف می‌توان مطرح کرد عبارتند از: «انواع نقشماهیهای به‌کارگرفته شده در این محراب کدامند؟ این محراب و نقشماهیهای آن، براساس چه ساختار و تنشیباتی طراحی و اجرا شده است؟»، بررسی توصیفی دقیق انواع نقشماهیهای، ترکیب‌بندی، ساختار و روابط هندرسی، تنشیبات و تجزیه و تحلیل اجزا، می‌تواند روشنگر ویژگی‌های خاص محراب باشد. در ابتدا، محراب مسجد جامع هفت‌شنبه معرفی شده است. سپس نقشماهیهای به‌کار رفته، تنشیبات و روابط هندرسی محراب مورد بررسی قرار گرفته است. در آخر نیز نتیجه‌گیری مطرح شده است.

روش تحقیق

نوع تحقیق از نظر هدف توسعه‌ای و از نظر روش توصیفی - تحلیلی است، ابتدا یافته‌ها ارائه شده‌اند و پس از توصیف نمونه‌های منتخب به تحلیل آنها پرداخته شده است. روش یافته‌اندوزی به صورت کتابخانه‌ای، همچنین تمامی اطلاعات و داده‌ها بر اساس مطالعات نظری و مشاهدات عینی (میدانی) می‌باشد. روش تجزیه و تحلیل داده‌ها به صورت کیفی و کمی انجام گرفته و با تحلیل‌های ساختاری به انجام رسیده است.

پیشینه تحقیق

مطالعاتی روی محراب مسجد جامع هفت‌شنبه صورت گرفته است. متخصصان زیادی در رشته‌های معماری، مرمت و باستان‌شناسی در این مسجد فعالیت‌های تحقیقاتی و عملی انجام داده‌اند. باستان‌شناسان و متخصصان هنر ایران (مانند آرتور پوپ) عموماً به معرفی معماری مورد نظر و در خصوص تزیینات به بیان توصیفی تزیینات در حد مختصر و خوانش کتبیه‌ها و تاریخ کذاری آثار پرداخته‌اند. مهدی مکی‌نژاد در زمینه تزیینات معماری ایران نیز به توصیفات تاریخی و هنری تمامی دوره‌ها به طور خلاصه

تصویر۱. نقشه هوایی محل قرارگیری مسجد جامع هفت‌شنبه (URL:1)

و گذرا پرداخته است (مکی‌نژاد، ۱۳۸۷). تزیینات گچی محراب مسجد جامع هفت‌شنبه، آسیب‌شناختی شده است و طرح حفاظتی برای آن ارائه شده است (تولمی، ۱۳۹۲). با وجود این از نظر دسته‌بندی نقشماهیهای محراب و بررسی تنشیبات، ساختار و روابط هندرسی این محراب پژوهش جامعی صورت نگرفته است.

محراب مسجد جامع هفت‌شنبه

«هفت‌شنبه» از دو جزء «هف» و «شنبه» تشکیل شده و «هف» علامت آب است و در اصل تطور یافته واژه «آب» معادل «آب» و «شنبه» از همان ریشه شستن است و با هم به معنی آب روان می‌باشد (تولمی، ۱۳۹۲: ۶).

تصویر۲. نمای داخلی و نمای بیرونی مسجد جامع هفت‌شنبه، مأخذ: نگارنگان

جدول ۱. محل قرارگیری، تصویر، آنالیز خطی، تاریخ ساخت و اندازه محراب هفتشویه، مأخذ: نقیب اصفهانی، ۱۳۹۵: ۴

نام محراب	محل قرارگیری محراب	تصویر محراب	آنالیز خطی محراب	تاریخ ساخت	اندازه محراب
محراب هفتشویه				قرون ۷ یا ۸ ق. ه (هنرفر، ۱۳۴۴: ۳۲۲)	حدود ۱۰ متر / ۳۰-۸۰ متر

می‌داند. اما در عین حال محققین بر این اعتقادندکه بررسی تزیینات گچی و آجری مسجد هفتشویه نشان دهنده‌این است که تزیینات گچبری در قرن ۵۸ ق. ه به بنا اضافه شده است (هنرفر، ۱۳۴۴: ۳۲۲).

در جدول ۱، محل قرارگیری، تصویر، آنالیز خطی، تاریخ ساخت و اندازه محراب هفتشویه قرار داده است. محراب مذکور در مسجدجامع هفتشویه اصفهان، که در گذشته عنصر اصلی مجموعه‌ای شامل مدرسه، حمام و... بوده است قرار دارد. از این بنا در حال حاضر، فقط محراب گچبری و بقایایی از دیوارها و... بر جای مانده و بقیه قسمتها تخریب شده است. این محراب بسیار زیبا که فاقد تاریخ ساخت و نام سازنده است، به دلیل مشابهت تزیینات خود با گچبری‌های قرون ۸ هجری، به دوره ایلخانی منسوب شده است و دارای نقوش متون گیاهی، هندسی و کتبیه‌هایی به خط کوفی و اقلام ثلث و نسخ است. (صالحی کاخکی، ۱۳۹۵: ۸۵). در مورد زیبایی محراب مسجد هفتشویه بسیار نوشته اند: «هنرفر» گچبری‌های این محراب را ارزنده و مشابه گچبری‌های

در شمال شرقی شهر اصفهان به طرف شهرتایین در روستای هفتشویه (جز ناحیه قهاب که بنا به کفته حمد الله مستوفی در کتاب نزهت القلوب، در قرن ۶ هجری قصبه‌ای آباد بوده است) بقایای بنایی خشتی آجری موجود است که مسجد جامع هفتشویه نام دارد (رازانی، ۱۳۸۶: ۵۰). در قرون ششم، هفتم و هشتم هجری که ناحیه قهاب اصفهان در نهایت عمران و آبادانی بوده، این محل به نام هفتشویه، از محلات اصفهان محسوب می‌شده است (هنرفر، ۱۳۴۴: ۵۰).

روستای هفتشویه در حال حاضردهکدهای نزدیک به شهرستان اصفهان است که مسجد تاریخی آن رو به ویرانی نهاده، گنبد آن فرو ریخته و دیوارهایش از هر طرف گسیخته است (تصویر ۲). این مسجد که در فهرست آثار ملی با شماره ۴۳۰ ثبت گردیده است (پازوکی و شادمهر، ۱۳۸۴: ۷۲).

از آن جا که ویلبر در کتاب خود و در بین بنایهای ایلخانی که بازدید نموده نامی از آن نیاورده و هنرفر و محراب آبادی و سیرو نیز، مسجد را متعلق به دوره سلجوقی

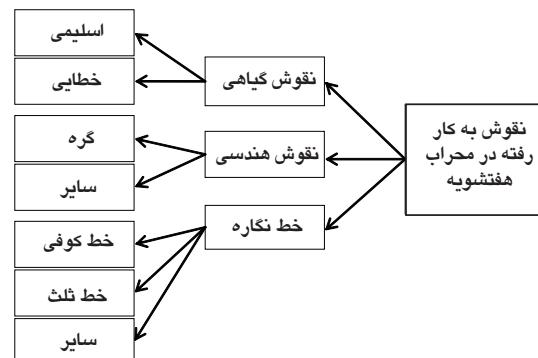

تصویر ۳. بخش‌های مختلف محراب مسجد جامع هفتشویه، مأخذ: همان

۲. بخش طاقنمای دوم که شامل تزیینات آن و تزیین ستون نماها و لچکی‌های بخش دوم می‌شود.
۳. حاشیه طاقنمای دوم (کتیبه بزرگ پیرامون محراب و تزیینات آن)
۴. بخش طاقنمای سوم و تزیینات حاشیه دور محراب

نقش‌مایه‌های گچ‌بری

سمبلیک و نمادگوئه شدن بیان هنری در اسلام متاثر از عواملی است که دو مورد از آنها عبارتند از: عامل اول اینکه هنری‌گونه است. هنر اسلامی به دلیل برخورداری از روح عمیق دینی، فلسفی و درک مفهوم تجلی الهی، در تحول و تغییر صور پیشتر از سایر هنرها است. عامل دوم، دلایل سیاسی و اجتماعی است؛ به این معنا که شاهان و حکومت‌ها که پایگاه‌های هنری جامعه را در اختیار داشتند، در امتداد دلایل دیگر، هنرمند را به نوعی خود سانسوری و می‌داشتند تا از بیان‌های واقعی‌تر که می‌تواند برخی از ظلمها و رنج‌های بشری را بر ملا کند، خودداری ورزد. این دلایل منجر به ظهور تجرید و منع صورتگری در هنر اسلامی گردید. منع صورتگری باعث گسترش استفاده از نقش‌مایه‌های مجرد گیاهی و هندسی گردید. طرح‌های گیاهی از آن جهت که از دوران پیش از تاریخ بیانگر باروری و نعمت بودند و طرح‌های هندسی از آن رو که با تکثیر و گسترش در سطح، مفهوم (کثرت در وحدت) و (وحدت در کثرت) را به بهترین وجه نمایش می‌دادند. مسلمانان با تغییراتی که در نسبت‌ها به وجود آورده‌اند دست به ابداعاتی بی‌پایان زدند و به ترکیبات جدید و پیچیده دست یافتند. در عصر اسلامی پیچیده‌ترین ترکیب‌ها بر اساس مضمون‌های آشنا و سنتی ساخته شد. قالب تکرار که از اصول ترکیب‌بندی در هنر ساسانی بود، در هنر اسلامی با مفاهیم موردنظر دین اسلام با پشتونه جهان‌بینی و فلسفه خود نیز ظاهر گردید با این تفاوت که نگاره‌ها از شکل منفرد و مستقل خود خارج شده و با اتصال به نگاره‌های دیگر در تکرار مدام و

تصویره ۴. دست‌بندی نقوش به کار رفته در محراب هفت‌شنبه، مأخذ: نگارنگان

مسجد اشترجان ارزیابی نموده است سیرو می‌نویسد: در این مسجد محرابی است شایسته تحسین و به نظر من سزاوار است به جایی منتقل شود که بیشتر به آن دسترسی باشد وقت تمام در محراب گچ‌بری شده زمینه با رنگ جلا یافته آن، به کار رفته است (نفیسی، ۱۳۸۹: ۹۷).

سیرو، ۱۳۵۷: ۳۸۲؛ ۱۳۴۴: ۳۲۲؛ هنرف، ۱۳۴۴: ۳۲۲.

تزیینات گچ‌بری محراب هفت‌شنبه با توجه به طرح و فرم‌های استقاده شده در ردیف محراب‌های شاخص دوره ایلخانی قرار دارد، استقاده از فرم‌های مدور گیاهی و حلزونی، اشکال هندسی به صورت لانه زنوری، استفاده از خطوط مختلف در کتیبه‌ها، تزیینات این محراب را هم ردیف محراب‌هایی همچون محراب بقعه پیربکران و محراب مسجد جامع اشترجان قرار می‌دهد، که ارتفاع بلند محراب را که جزء شاخصه‌های آن است را نیز نام برد (تولمی، ۱۳۹۲: ۲۲).

این محراب از چهار بخش کلی تشکیل شده است که به ترتیب از داخل به خارج عبارتند از:

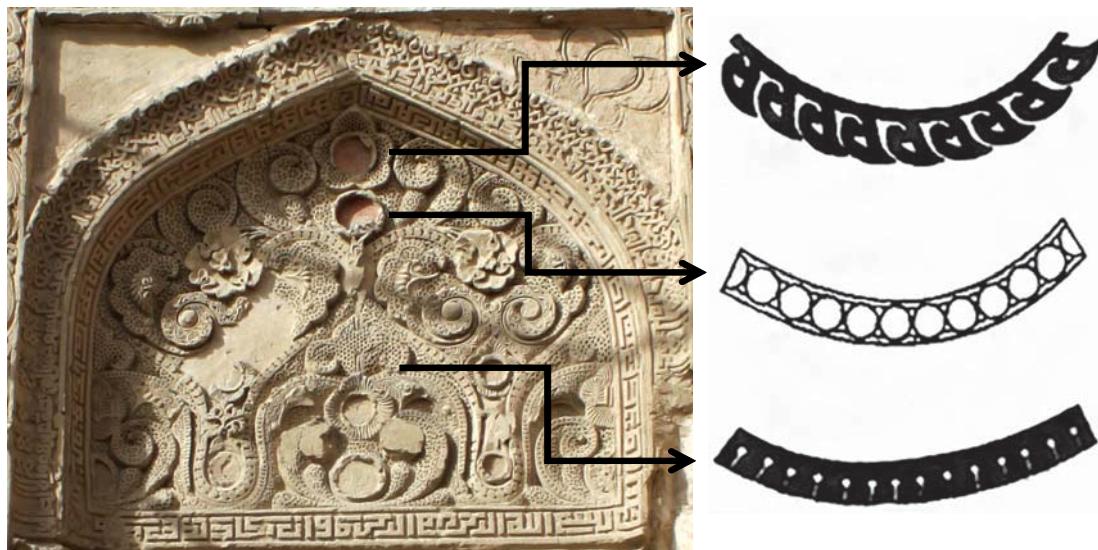
۱. بخش طاقنمای اول که شامل تزیینات آن و کتیبه پیرامون آن و پشت بغل‌های لچکی‌های بخش اول می‌شود.

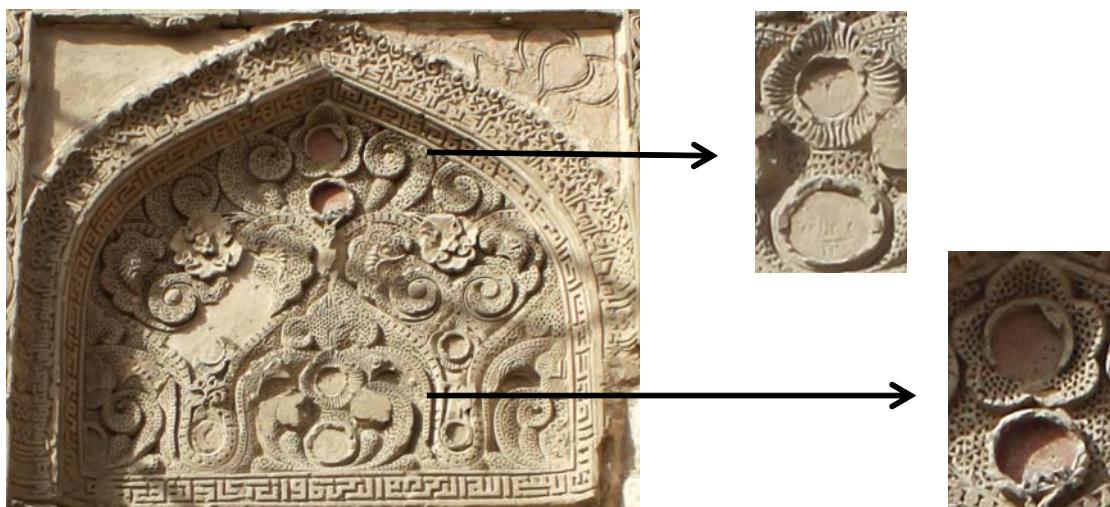
تصویره ۵. گلهای چکیده‌نگاری شده در محراب مسجد جامع هفت‌شنبه، مأخذ: همان

جدول ۲. نقشماهی‌های به کار رفته در محراب مسجدجامع هفت‌شیوه، مأخذ: نگارندگان.

ردیف	نام نقشماهی	آتالیز خطی	اسلوب اجرا	محل قرارگیری نقشماهی در محراب	تصویر نقشماهی
۱	اسلیمی		چکیده نگاری	در لچکی‌های طاق‌نمای اول محراب	
۲	اسلیمی		چکیده نگاری	در لچکی طرف چپ طاق‌نمای اول محراب	
۳	اسلیمی		چکیده نگاری	در حاشیه طاق‌نمای دوم محراب	
۴	اسلیمی		چکیده نگاری	در طاق‌نمای اول محراب	
۵	اسلیمی		چکیده نگاری	در لچکی طرف چپ طاق‌نمای اول محراب	
۶	اسلیمی		چکیده نگاری	در طاق‌نمای اول محراب	
۷	اسلیمی		چکیده نگاری	در لچکی‌های طاق‌نمای اول محراب	
۸	اسلیمی		چکیده نگاری	در لچکی‌های طاق‌نمای اول محراب	
۹	قب اسلیمی		چکیده نگاری	در لچکی‌های طاق‌نمای اول محراب	
۱۰	آرایه گیاهی		چکیده نگاری	در حاشیه طاق‌نمای دوم محراب	

تصویر ۶. نوارهای تزئینی به کار رفته در محراب مسجد جامع هفت‌شویه، مأخذ: همان

تصویر ۷. نقاط مشبک کاری شده در محراب مسجد جامع هفت‌شویه، مأخذ: همان

در این محراب از نقشماهی‌های هندسی در قالب آزاده کاری‌های هندسی و بادبزنی شکل، از نوارهای مرواریدی و نیز سوراخ کاری‌های ظریف در حاشیه، استفاده شده است (تصویر ۶).

بر روی نیم‌ستون محراب، گرهای با استفاده از خطوط منحنی و دوایر مماس برهم به اجرا در آمده و در داخل نقشماهی‌های آن نیز، با نقوش گیاهی (کل چهارپر و بند اسلامی) تزیین شده است (صالحی‌کاخی، ۱۳۹۵: ۸۵؛ تصویر ۹).

نقاطی که در تصویر ۷ مشخص شده‌اند، بعضی از قسمت‌هایی هستند که با تکنیک مشبک اجرا شده‌اند، لبه‌های باقی مانده از لایه رویی گچبری مشبک در محیط بیرونی

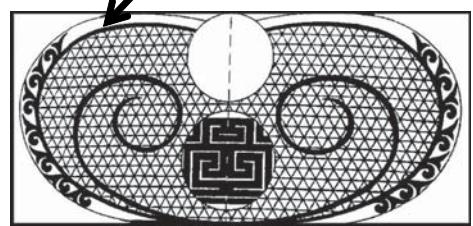
موزعون و تحت نظری هندسی و ریاضی گونه شبکه‌ای یکپارچه ایجاد کردند (مکی‌نژاد، ۱۳۸۷).

انواع آرایه‌های به کار رفته در این محراب می‌توان به گیاهی، هندسی و خطنگاره دسته‌بندی نمود (تصویر ۴). در جدول ۲ نقشماهی‌های به کار رفته در محراب مسجد جامع هفت‌شویه به همراه آنالیز خطی، اسلوب اجرا و محل قرارگیری مورد بررسی قرار گرفته است.

نقشماهی‌های اسلامی بیشترین سهم را در تزیینات این محراب را داشته‌اند. گره سازی در میان بندهای اسلامی نیز دیده می‌شود. نقشماهی‌های گیاهی در قالب برگ شبدر گل‌های سه پر و چهار پر به صورت چکیده نگاری شده در این محراب به کار رفته‌اند (تصویر ۵).

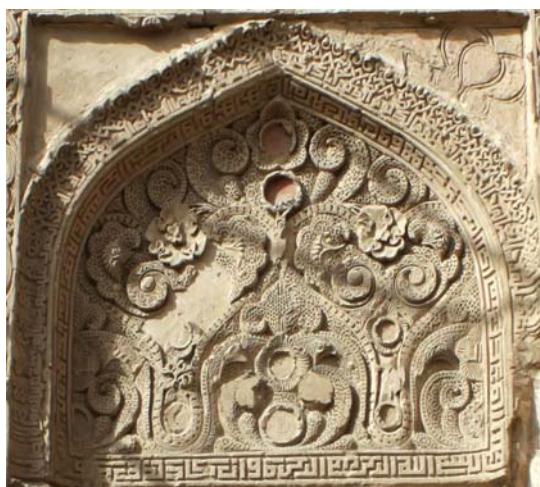
دوایر قرمز رنگ مشخص است (شکفت، ۱۳۹۳: ۷۰). تزیینات داخل طاقنمای دوم بسیار شگفت‌انگیز است، این حجم‌های برجسته آنچنان شکل یافته‌اند که با دیدن آن احساس می‌شود هنرمندان گچبر آن قصد داشتند، یک چهره انتزاعی شده را نمایان سازند که گل فرنگی در داخل پیشانی آن وجود دارد (رازانی، ۱۳۸۶: ۵۳). گلهای این قسمت نسبت به قسمت‌های دیگر واقع‌گرایانه‌تر کار شده‌اند (تصویر ۱۰).

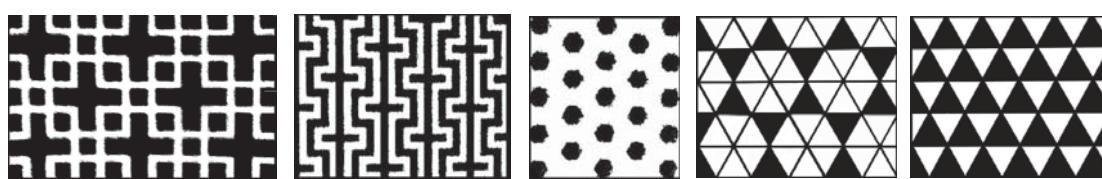
تصویر ۸. تلفیقی از نقشمايه‌های هندسی و گیاهی به‌کار رفته در حاشیه محراب مسجد جامع هفت‌شويه، مأخذ همان.

تصویر ۹. نقشمايه‌های تکرارشونده در ستون و حاشیه محراب هفت‌شويه، مأخذ همان.

تصویر ۱۰. اسلیمی‌ها و تزیینات گیاهی در طاقنمای دوم محراب مسجد جامع هفت‌شويه، مأخذ همان.

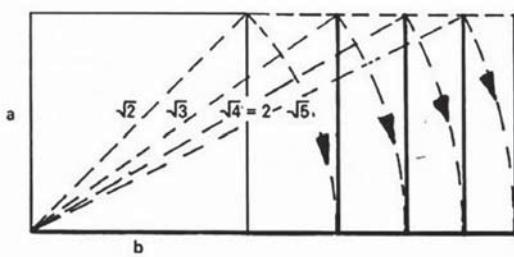
تصویر ۱۱. آژده کاری‌های به کار رفته در محراب مسجد جامع هفت‌شویه، مأخذ همان.

تصویر ۱۲. کتیبه‌های به کار رفته در قسمت‌های مختلف محراب مسجد جامع هفت‌شویه، مأخذ همان.

با استفاده از این روش، محراب هفت‌شویه مستطیل رادیکال ۵ و قسمت طاقمنای دوم رادیکال ۶ و طاقمنای اول براساس مستطیل طلایی رادیکال ۲ طراحی و اجرا شده است. با مطالعه محراب مذکور به این روش می‌توان بیان نمود که تناسبات محراب هفت‌شویه، براساس تناسبات طلایی طراحی و اجرا شده است (تصاویر ۱۴ و ۱۵).

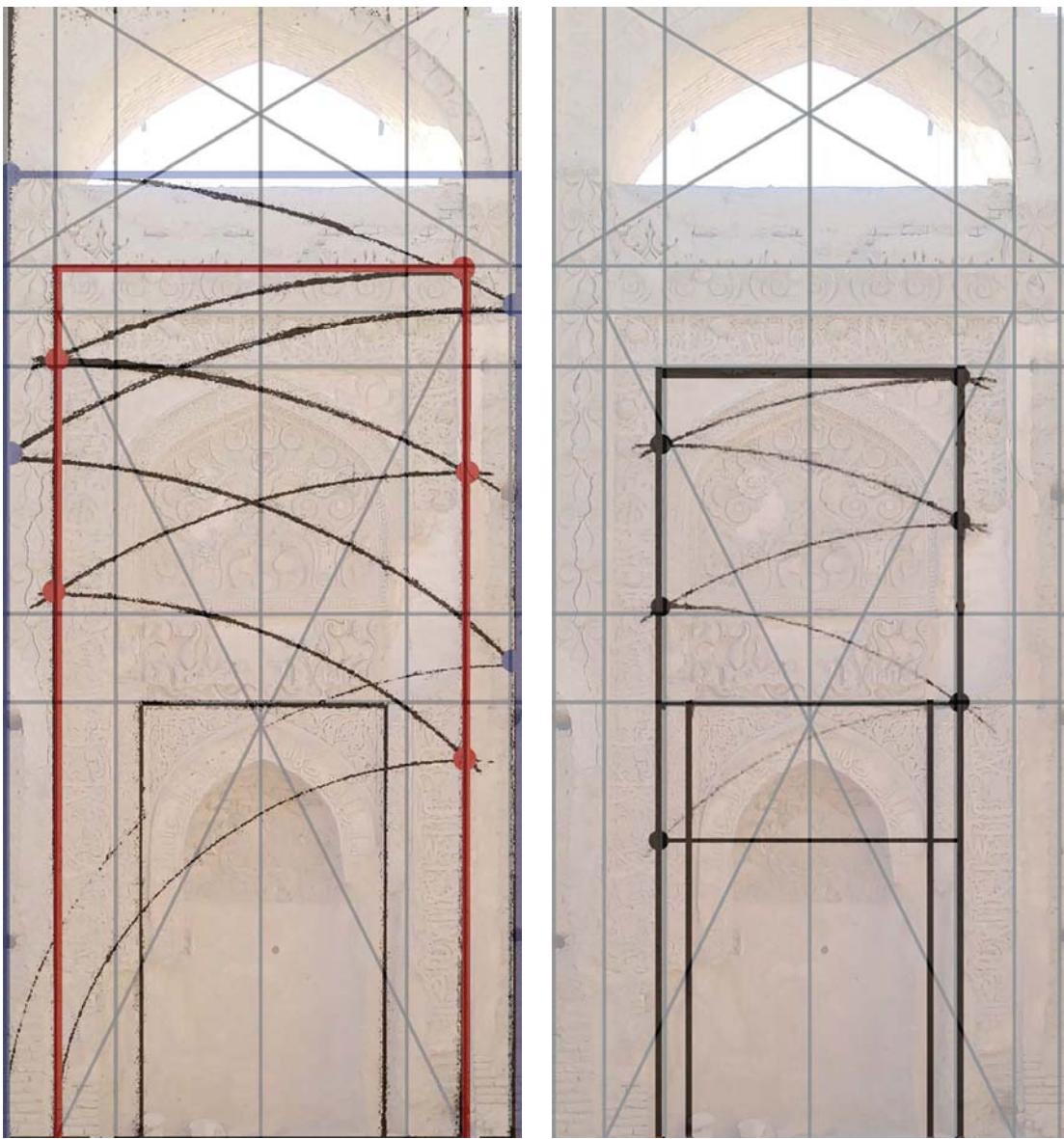
تزيينات يكى از حاشيه‌های محراب کتیبه درشتی به خط ثلث شامل آية‌الکرسی گچبری است که فاصله‌ها و فضاهای خالی در بین حروف کتیبه با برگهای کوچکی تزيين شده است (رازانی، ۱۳۸۶: ۵۲). همچنین در کتیبه‌های اين محراب آيات سوره فاتحه، آل عمران و سوره قلم به کار رفته است (شکfte، ۱۳۹۴: ۱۱؛ هنرف، ۱۳۴۴). کتیبه‌های اين محراب با خطوط کوفی معقد، مورق، کوفي بنائي و ثلث اجرا شده‌اند (تصویر ۱۲).

تصویر ۱۳. نحوه ترسیم مستطیل طلایی (پارمان، ۱۳۸۷).

تناسبات و روابط هندسی

برای پی بردن به تناسبات به کار رفته در محراب مسجد جامع هفت‌شویه، یک مربع ترسیم کرده و به اندازه قطر مربع کمانی زده سپس ضلع مربع را امتداد داده تا کمان را قطع کند و مستطیلی به دست می‌آید که مستطیل طلایی گفته می‌شود، که می‌توان مطابق تصویر ۱۳ آن را ادامه داد.

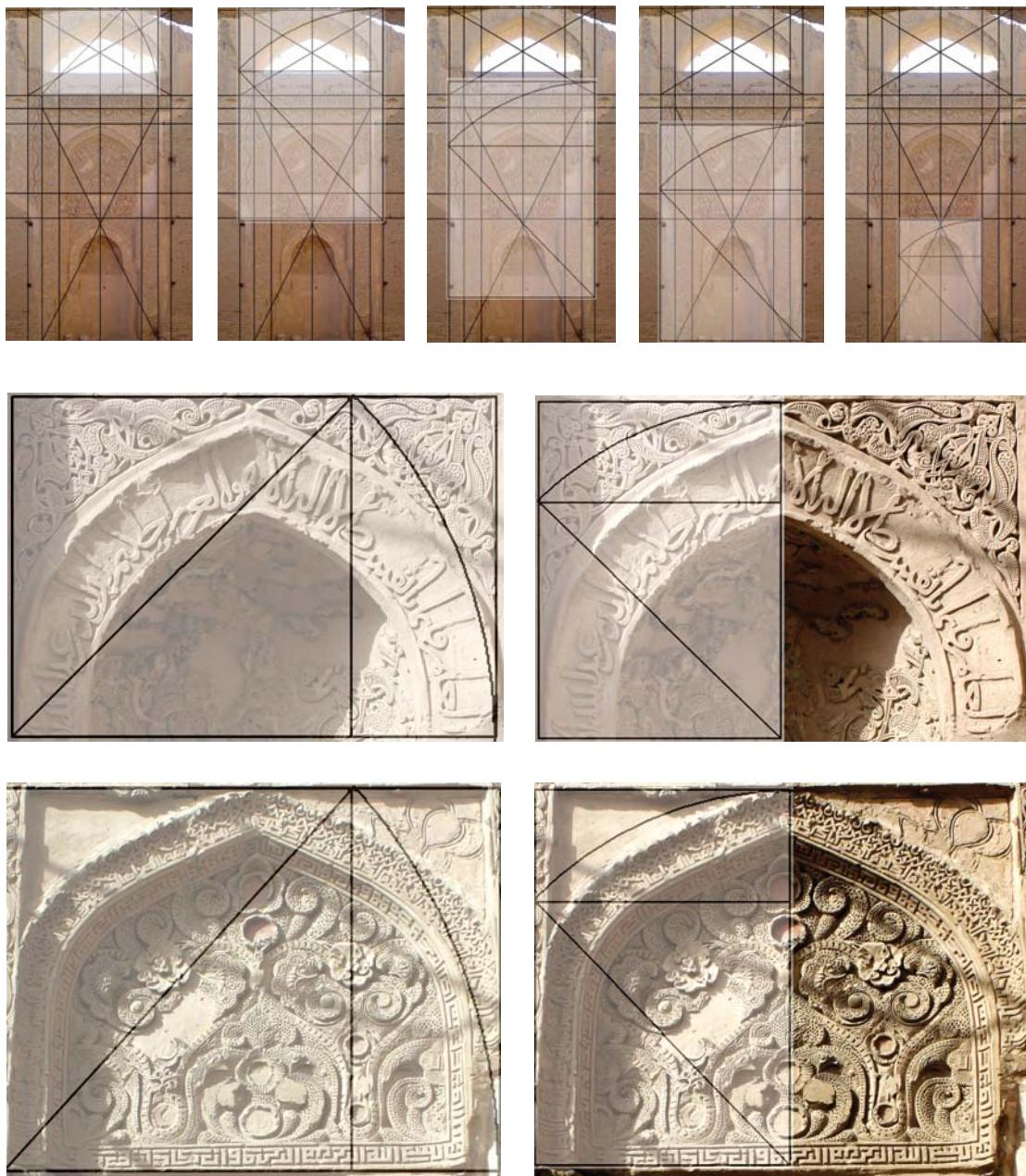

تصویر ۴. تنشیات طلایی محراب مسجد جامع هفت‌شیوه، مأخذ: همان.

تصور می‌شود. بنابراین مطابق با باورهای کهن آریایی، مربع، شکل نطفه عظیم نخستین است. مربع بر طبق نظر فیثاغورس نماینده وحدت گونه‌ها و نشان دهنده برابری یک چیز با خودش به نحوی نامتناهی است و در نتیجه می‌تواند نمادی از عدالت قانون تلقی شود که همه را به یک چشم می‌نگرد. مربع شکل عمدۀ مربوط به مکان است، همانگونه که دایره و به خصوص مارپیچ، شکل اصلی مربوط به زمان می‌باشد (محی، ۱۳۹۱: ۱۵).

بنابراین برای نمایش روابط و ساختار هندسی محراب‌ها از دو روش استفاده شده است؛ در روش اول، ابتدا تمام خطوط عمودی و افقی اصلی که به وضوح قابل دید هستند

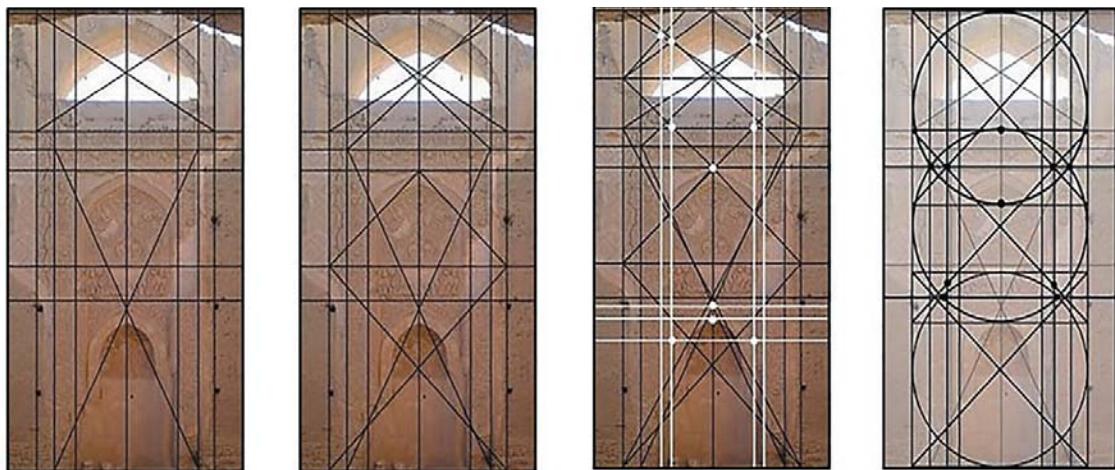
در بندesh آمده است که در طول سه هزار از کارافتادگی اهریمن، هرمزد آفریدگان را به صورت مادی آفرید. نخست آسمان را آفرید: «بن پایه آسمان را آن چند پهن است که آن را دراز است، اورا آن چند درازاست که او را بالا است، اورا آن چند بالاست که او را ژرفاست، با اندازه‌هایی برابر، سراویخته، و بیشه‌مانند.» چنین توصیفی از آسمان، به لحاظ هندسی مکعب مربع را در تصور می‌آورد. درباره آفرینش زمین نیز می‌گوید: «از آب زمین را گرد، دورگردن، بی‌نشیب و فراز آفرید، درازا با پهنا و پهنا با ژرفای برابر. آن را درست میان این آسمان قرار داد.» زمین نیز همچون مکعب مربعی در دل آسمان

تصویر ۱۵. تنشیات طلایی محراب مسجد جامع هفت‌شنبه، مأخذ: همان.

قرار می‌گیرند که با خطوط و نقاط سیاه مشخص شده‌اند. محراب هفت‌شنبه به دلیل ارتفاع زیاد، از سه دایره محاط در مربع تشکیل شده است (تصویر ۱۶). فرم‌های تکرارشونده‌اما متنوع در این محراب، از یکنواخت بودن محراب و خسته شدن چشم مخاطب جلوگیری می‌کنند خطوط دورانی و تقابل حرکت‌های ایستادیک آهنگ موزون ایجاد کرده است. در این محراب به هماهنگی و وحدت حاکم در بین نقشماهی‌ها با هم می‌توان به راحتی پی برد.

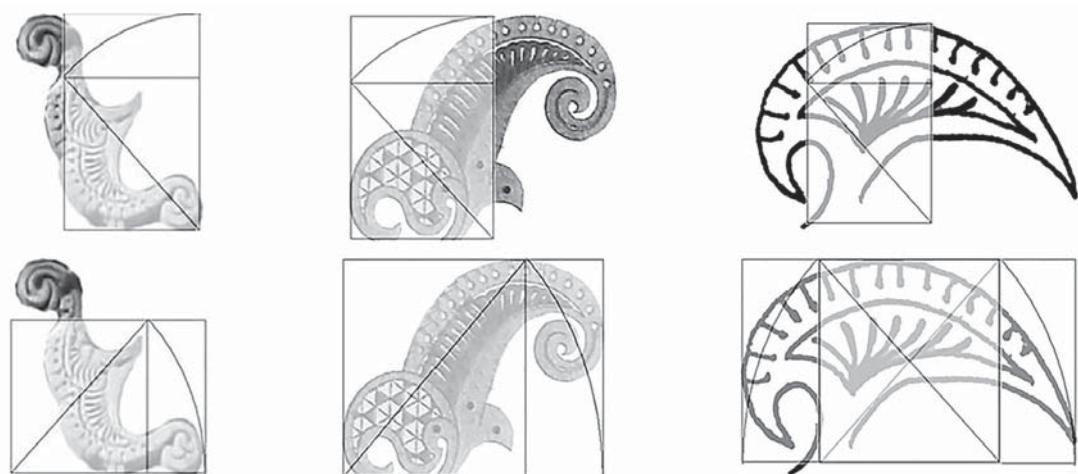
با رنگ سیاه ترسیم شده و سپس قطرهای تقسیم‌های مستطیل شکل با رنگ سیاه رسم شده است. نقاط برخورد خطوط ترسیمی در قسمت‌های مهم (نوك طاقمناه، روی نقشماهی‌ای خاص، محل شکل‌گیری قاب کتیبه‌ها و از این قبیل قسمت‌ها) قرار می‌گیرند که با نقاط و خطوط سفید رنگ مشخص شده است. در روش دوم، از پایین محراب یک مربع و سپس دایره‌ای داخل آن رسم می‌کنیم و همین کار را از تاج محراب انجام می‌دهیم و الگوی مینا، دایره محاط در مربع می‌باشد، نقاط برخورد در قسمت‌های مهم

تصویر ۱۶. روابط هندسی در محراب هفت‌شونیه، مأخذ: همان.

تصویر ۱۷. تناوبات فرم نقشماهی‌های طاق‌نمای دوم محراب هفت‌شونیه، مأخذ: همان.

تصویر ۱۸. تناوبات فرم نقشماهی‌های محراب هفت‌شونیه، مأخذ: همان.

نتیجه

با بررسی‌های صورت‌گرفته روی محراب مسجد جامع هفت‌شنبه، طرح‌ها و نقشماهی‌های گچبری این محراب در بعضی قسمت‌ها به صورت کم‌برجسته و در بعضی قسمت‌ها با ضخامت و برجستگی زیاد اجراء شده‌اند. تزیینات گچبری محراب هفت‌شنبه با توجه به طرح و فرم‌های استفاده شده در ردیف محراب‌های شاخص دوره ایلخانی قرار دارد، استفاده از فرم‌های دور گیاهی و حلوانی، اشکال هندسی به صورت لانه زنپوری، استفاده از خطوط مختلف در کتیبه‌ها، تزیینات این محراب را هم ردیف محراب‌های شاخص این دوره قرار می‌دهد. از شاخص‌های این محراب می‌توان به ارتفاع بلند آن اشاره کرد. تنوع نقشماهی‌ها اعم از گیاهی و هندسی در این محراب بسیار است. در این محراب از انواع اسلامی‌های مانند خرطومی، دهان از دری، گردش‌های اسلامی و اسلامی‌های قاب بند بسیار استفاده شده است. از فرم کلی تاکثر نقشماهی‌های به کار رفته در محراب مذکور، برپایه نسبت‌های طلایی طراحی و اجرا شده‌اند و دارای ساختار و روابط هندسی هستند. بدین صورت که این نسبت‌ها هم از لحاظ ترکیب عمودی و هم از لحاظ ترکیب افقی در محراب و نقشماهی‌های آن مشاهده می‌شود. در این ترکیب‌بندی‌ها، نقشماهی‌ها به شکل عواملی مستقل و مجزا هستند که از طریق تکرار، تقارن و تقابل، یک نظام منسجم را ایجاد کرده‌اند. در نگاه اول محراب دارای تقارن هستند ولی با کمی دقت در نقشماهی‌ها می‌توان پی برد که تقارن در به کاربردن نقشماهی‌ها وجود ندارد. در این محراب شکل ظریف و زیبایی از نقشماهی‌های هندسی بر روی نقشماهی‌های گچبری ایجاد شده اند که به آژدهکاری موسوم‌اند. علاوه بر آژدهکاری از نوارهای مرواریدی شکل نیز در این محراب بسیار استفاده شده است. نقشماهی‌های هندسی بر پایه اصول نظم و تعادل از گره‌های شکل‌تر و پیچیده‌تری برخوردار می‌شوند. نقشماهی‌های گیاهی نیز با حفظ تناسب، دورتر شده از شکل طبیعی، در سطح وسیع، دوارتر و گران‌تر می‌شوند. در این راستا پژوهش‌هایی با این شیوه می‌توان بر روی محراب‌های دیگر در این دوره انجام داد و حتی آنها را نیز باهم مقایسه کرد که چگونگی انجام این کار، ادامه این مبحث خواهد بود.

منابع و مأخذ

- پازوکی، ناصر و شادمهر، عبدالکریم. ۱۳۸۴. آثار ثبت شده ایران در فهرست آثار ملی، تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور.
- پارمان، عایشه. ۱۳۸۷. نقش‌های هندسی در هنر اسلامی، مترجم: مسعود رجب‌نیا، تهران: سروش.
- تولمی، مهدی. ۱۳۹۲. آسیب‌شناسی وارائه طرح حفاظت تزیینات گچی محراب مسجد جامع هفت‌شنبه، رساله ارشد، اصفهان: دانشگاه هنر اصفهان.
- رازانی، مهدی. ۱۳۸۶. معرفی محراب مسجد جامع هفت‌شنبه (از شاهکارهای دوره ایلخانی)، فرهنگ اصفهان، بهار ۱۳۸۶ شماره ۳۵، ۵۰-۵۵.
- سیرو، ماکسیم. ۱۳۵۷. راههای باستانی ناحیه اصفهان و بنای‌های وابسته به آن. ترجمه مهدی مشایخی، تهران: سازمان ملی حفاظت آثار باستانی ایران.
- شکفت، عاطفه و صالحی کاخکی، احمد. ۱۳۹۳. «شیوه‌های اجرایی و سیر تحوّلات تزیینات گچی معماری ایران در قرون هفتم تا نهم هجری»، فصلنامه نگره، شماره ۳۰، ۸۱-۶۳.
- شکفت، عاطفه. ۱۳۹۴. «مضمون کتیبه‌های قرآنی در محراب‌های گچی عصر ایلخانی»، فصلنامه پژوهش‌های معماری اسلامی، شماره ۸، ۱۲۲-۱۰۴.
- صالحی کاخکی، احمد؛ تقوی نژاد، بهاره. ۱۳۹۵. «پژوهشی بر آرایه‌های هندسی محراب‌های گچبری دوره ایلخانی در ایران»، فصلنامه پژوهش‌های معماری اسلامی، شماره ۱۰، ۹۵-۷۷.
- مکی نژاد، مهدی. ۱۳۸۷. تاریخ هنر ایران در دوره اسلامی: تزیینات معماری، تهران: سمت.

محبی، حمیدرضا. ۱۳۹۱. «هنر و بنیادی در نقش بر جسته های تخت جمشید»، کتاب ماه هنر، شماره ۱۷۱، ۱۴-۲۷.

نفیسی، مرسد. ۱۳۸۹. بررسی نقوش محراب های گچ بری دوره ایلخانی در شهرستان اصفهان و حومه آن، رساله ارشد، اصفهان: دانشگاه هنر اصفهان.

نقیب اصفهانی، شادی؛ ناظری، افسانه؛ پدرام، بهنام. ۱۳۹۵. «مطالعه تطبیقی فرم نقش مايه های چهار محراب دوره ایلخانی در استان اصفهان»، دو فصلنامه مطالعات تطبیقی هنر، شماره ۱۲، ۱۴-۱.

هنرفر، لطف الله. ۱۳۴۴. آشنایی با شهر تاریخی اصفهان، اصفهان: ثقفی.

motifs have been implemented with thickness, prominence, complexity in various types of stucco. Various types of arabesques such as Khortumy, Dahanhazhdary, Framing arabesques and arabesque sprays are abundantly used in this mihrab. The general form of the mihrab of this mosque and most of its motifs are based on the golden ratio and the structure and geometric relationships. The high magnitude is a major characteristic of this mihrab. The motifs of the mihrab of this mosque are unique in terms of visual and aesthetic values as well as pattern and design method. With the investigations carried out on the mihrab of this mosque , the designs and stylists of this altar have been executed in some places in low - profile and in some cases with great thickness and highlightedness.The general form of the mihrab of this mosque and most of its motifs are based on the golden ratio and the structure and geometric relationships. The high magnitude is a major characteristic of this mihrab. The motifs of the mihrab of this mosque are unique in terms of visual and aesthetic values as well as pattern and design method.

Keywords: Ilkhanid, HaftshouyehMosque's Mihrab, Decorative Motifs, Golden Ratios.

References:

- Honarfari, Lotfallah 1965. Inrtroduction to the Historical City of Esfahan, Esfahan: Saghafi.
- Maki Nejad, Mehdi 2008. Iranian Art History in the Islamic Period: Architectural Decorations, Tehran: Samt.
- Mohebi, Hamid Reza 2012. Fundamental Geometry in the Perspective of Persepolis, Book of Mahehonar, No. 171, 14-27.
- Nafisi, Mersedeh 2010. Review of the motifs of the altar of the Ilkhanid period in Isfahan and its suburbs, senior researcher, Isfahan: Isfahan Art University.
- NaghibIsfahani,Shadi; Nazeri, Afsane; Pedram, Behnam 2016. A comparative study of four motifs form the altar of the Ilkhanid in Isfahan province (Oljaito altar, the altar of the shrine of PirBkran, Oshtorjan mosque, Haftshouyeh mosque), Scientific Journal of Motaleate-e Tatbighi-e Honar, No. 12, 1-14.
- Parman, Ayesha 2008. Geometric motifs in Islamic art, Translator: MasoudRajabnia, Tehran: Soroush.
- Pazouki, Naser, Shadmehr, Abdolkarim 2005. Recorded Works of Iran in the National Book List, Tehran: Cultural Heritage Organization of Iran.
- Razani, Mehdi 2007. Introduction to the Altar of Haftehviye Mosque (from the Temple of the Ilkhanid), Isfahan Culture, Bahar, 2007 No. 35, 50-55.
- SalehiKakhki, Ahmad; Taghavinejad, Bahareh. 2016.The Study of Geometric Motifs of Plaster Altar of Ilkhanid Period in Iran, Islamic Architects Research Quarterly, No. 10, 77-95.
- Shekofte, Atefe 2015.The Content of Quranic Inscriptions Used in Ilkhanid Altars, Quarterly Journal of Islamic Architectural Studies, No. 8, 104-122.
- Shekofte, Atefe and SalehiKakhki, Ahmad. 2014. Techniques and Changes of Stucco Decorations in Iranian Architecture from 7th to 9thCentury HijryQamari, N°Journal, No. 30, 63-81.
- Siro, Maxim 1996. Ancient routes of Isfahan and its related buildings, Translation of Mehdi Mashayekhi. Tehran: National Organization for the Protection of Iranian Antiquities.
- Tulami, Mehdi 2013. Pathology and Presenting the Gypsum Decoration Conservation Plan for the Altar of theHaftshouyeh mosque, Senior Researcher, Isfahan: Isfahan Art University.

Study of Proportion, Structure and Motifs of Haftshouyeh Mosque's Mihrab (Prayer Niche)

Shadi Naghib, MA Student, Visual Arts Department, Art University of Isfahan., Isfahan, Iran.

Afsaneh Nazeri, Assistant Professor, Visual Arts Department, Art University of Isfahan., Isfahan, Iran.

Behnam Pedram, Assistant Professor, Faculty of Restoration, Art University of Isfahan., Isfahan, Iran.

Received: 2017/4/15 Accepted: 2017/10/31

The stucco decorations of Haftshouyeh mihrab are among the dominant mihrabs of Ilkhanid period in terms of patterns and forms. Most of the studies in the literature review are general descriptions and have considered the date and the historical range of the work rather than its decorative motifs, golden ratios and geometrical structure and relations in using them. The contribution of this work is to answer the following questions: What are the types of motifs used in this mihrab? How the structure and proportions of this mihrab and its motifs are designed and implemented? The aim of this work is to describe and analyze the Haftshouyeh mosque's mihrab in terms of plant and geometric motifs, proportions, structure and geometric relationships in a descriptive-analytic manner. The obtained results reveal that the patterns and stucco motifs have been implemented with thickness, prominence, complexity in various types of stucco. Various types of arabesques such as Khortumy, Dahanhazhdary, Framing arabesques and arabesque sprays are abundantly used in this mihrab. The general form of the mihrab of this mosque and most of its motifs are based on the golden ratio and the structure and geometric relationships. The high magnitude is a major characteristic of this mihrab. The motifs of the mihrab of this mosque are unique in terms of visual and aesthetic values as well as pattern and design method. With the investigations carried out on the mihrab of this mosque, the designs and stylists of this altar have been executed in some places in low-profile and in some cases with great thickness and highlightedness. The embellishments of the altar of this mosque are based on the layout and forms used in the row of the altar of the Indo-Islamic period, the use of circular plant and spiral forms, geometric forms of honeycomb, the use of different lines in the inscriptions, the decorations of this altar. The rows of the altar are the index of this course. The aim of this work is to describe and analyze of the mihrab of this mosque in terms of plant and geometric motifs, proportions, structure and geometric relationships in a descriptive-analytic manner. In this regard, research in this way can be done on other altars during this period, and even compared them with how this work will continue this topic. The altitudes can be highlighted. There is a lot of diversity in the altar, both plant and geometric. In this altar, a variety of Slavic people such as Khartoomi, Spider Sprawl, Slavic Tours, and Slammering Frames have been used. From the general form to most of the elements used in the altar, they are designed and implemented on the basis of golden proportions and have a structure and geometric relationships. In this way, these ratios are observed both in terms of vertical and horizontal composition in the altar and its elements. In these compositions, the elements are independent and distinct factors that have created a coherent system through repetition, symmetry and opposition. At first glance, the altar has symmetry, but with a little care in the schematics it can be seen that there is no symmetry in using the elements. In this sanctuary, the elegant and beautiful form of geometric features has been created on the stucco mosaics that are mosaic. In addition to the daisies, pearls are also used in this altar. Geometric features based on the principles of order and equilibrium were more sophisticated and more complex nodes. Vegetative plants were also kept away from the shape of nature, on a large scale, rotated and rotatable, keeping them fit. The obtained results reveal that the patterns and stucco

